

ÚVODNÍK

Jedním z nejdůležitějších impulzů z naší farní ankety byla potřeba bližšího kontaktu s Božím slovem během nedělní liturgie. Při reflexi tohoto důležitého podnětu v rámci setkání pastorační rady vzešel návrh vytvořit tištěného průvodce. Tak přišel na svět náš TÝDĚNÍČEK (vychází pravidelně od 9. června 2019), který má mj. umožnit návštěvníkům nedělní bohoslužby v našich farnostech mít před sebou biblické texty konkrétní neděle. Za tři měsíce, co TÝDĚNÍČEK vychází, došlo (z mé strany) k bezděčnému opuštění tohoto záměru. Proto děkuji těm z Vás, kdo jste mě na tento posun upozornili. Nyní chci postupně a kreativně najít nejvhodnější formu pro to, jak Boží slovo opět přiblížit našim očím. Již od této neděle (29. 9. 19) se vrátí na stránky našeho periodika biblická čtení. Od měsíce listopadu tohoto roku pak bude k dispozici materiál z Pastoračního střediska Arcibiskupství pražského, který již dlouhodobě používá mnoho farností se stejným záměrem jako je ten náš. Zmíněný sešitek se jmenuje nedělní liturgie, je tištěn ve velikém nákladu, a proto je jeho cena minimální. Navíc je tištěn barevně a má podle mě skvěle propracovanou grafiku. Obsahuje kromě nedělních biblických textů krátké a výstižné komentáře. Nabízí rovněž na každý den týdne stručná zamyšlení inspirovaná aktuálním Božím slovem z lekcionáře pro všední dny. Sešitek nedělní liturgie umožňuje navíc pro počítačově disponované zájemce svoji elektronickou podobu <https://www.vira.cz/26-nedele-v-mezidobi-cyklus-c.html>

Nejvíce oceňuji na tomto periodiku to, že zájemce seznamuje už předem s biblickými souřadnicemi příští neděle – proto může být návštěvník nedělní mše svaté dostatečně předem připraven na setkání s Božím poselstvím konkrétní neděle. Zn. (Mt 13,16 a 23), 16: Ale blaze vašim očím, že vidí, a vašim uším, že slyší. 17: Amen, říkám vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, co vy vidíte, ale neviděli a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli....23: Do dobré země je zaseto u toho, kdo slyší Slovo a rozumí a který opravdu přináší úrodu: někdo stonásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný třicetinásobnou.“

Váš otec Josef

CO SE DĚJE – DESÁTÉ VÝROČÍ ÚMRTÍ OTCE HUVARA

Moje vzpomínka na ThDr. Huvara

Je to již 10 let, kdy od nás odešel na věčnost tento vzácný Člověk, který toho v životě tolik bezprávě vytrpěl a přesto nedovedl zahořknout, všem odpustil a dokázal se za své trýznitele i modlit. Vždyť po celý svůj život po propuštění z vězení velmi trpěl, nemohl si ani pořádně lehnout, jak měl rozbitá záda i celé pozadí od bejčáků, kterými dostával jen proto, že se snažil z kriminálu nic nedělat, všemu se smát a povzbuzovat i jiné k víře, že se to jednou v dobré obrátí.

Mohla jsem se s ním blíže seznámit, když jsem náhle ztratila svého prvorozeného syna a on mě dokázal povzbuzovat, abych tuto těžkou ránu přežila. Později zjistil, že dobře píše na stroji a on měl před sebou plán napsat habilitační práci a později i knihy. Tak mě oslovil a začala naše spolupráce. Když pak jednou přijel z Itálie, řekl mi, že si dovezl počítač a bylo by dobré, kdybychom mohli psát na něm. Já jsem vůbec nevěděla nic o počítačích, ale zakrátko na to na pracovišti chtěli, aby se někdo na počítači naučil pracovat. Tak jsem si to srovnala, a řídící se jeho heslem, že všechno, co může člověk začínat, ať dělá, jsem se přihlásila, což mi potom později bylo velmi k užítku, protože jsem si sama velmi usnadnila práci a hlavně i druhým, s kterými jsem pracovala. ThDr. Huvar byl nadšený a začali jsme pracovat. Nejprve na jeho práci a později jsem s ním napsala i všechny knihy, které vydal. Byly to pro mne nádherné večery, neboť mi často vyprávěl i něco navíc, o čem se v knihách nepsalo, jak to všechno v kriminále prožíval a hlavně, jak mu přitom pomáhala Boží blízkost, kterou mohl předávat všem jeho spoluvězňům. Kolik by to bylo ztracených životů ještě navíc, kterým dodával sílu do života a vléval jim milost Boží do tak těžkého údělu, který museli bezprávě prožívat. Pokud mohl, snažil se pro ně sloužit tajně mši svatou, zpovídal je za pochodu do sprch a všichni mu byli za to vděční, hlavně tátové od rodin, kterou

museli zanechat doma a neměli o nich často ani nejmenší zprávy. On se však snažil všechno brát s humorem, který vléval do mysli i všem kolem sebe. Humor mu nikdy nechyběl ani v dalším životě.

Vím, kolik rodin na něho s láskou vzpomínalo, že jim zachránil otce, syna nebo i jim dodával, pokud mohl, naději do dalšího života. Dařilo se mu pronášet i motáky, kterými povzbuzoval své spoluvězně a později je dostával i mimo věznici. To vše měl uchováno, a když je mi potom ukazoval, a začali jsme z nich psát knihu Záblesky z temného dolu, nestačila jsem se divit, jak nadčasově dokázal všechny povzbuzovat.

Proto pro mě byla i citelná rána, když jsem ztratila svého manžela - životního partnera. ThDr. Huvar mi dodával duchovní sílu, a to jsem ještě nevěděla, že přesně za měsíc ztratím i svého duchovního vůdce, kterého Pán odvolal na věčnost. Dnes jen s láskou na oba vzpomínám a vděčím Pánu Bohu, že jak mého manžela, tak i ThDr. Huvara mi milý Pán dal na provázení mým životem. Kéž jim milý Pán Bůh všechno odplatí!

A.K.

Vzpomínka na otce Antonína Huvara

Dne 22. září tohoto roku si připomínáme deset let od smrti našeho duchovního správce Mons. ThDr. Antonína Huvara. Fam OT. V této vzpomínce bychom si chtěli připomenout jeho život a dílo, které zasvětil Ježíši Kristu a svým bližním. Narodil se 23. července 1922 v Albrechticích. Po absolvování základní školy studoval nejdříve gymnázium v Příboře a následně v Ostravě, kde absolvoval maturitní zkoušku. Zde se rozhodl pro kněžskou službu. Studoval nejprve v semináři ve Vidnavě a pak na teologické fakultě v Olomouci, kterou zakončil v roce 1947. Následně nastoupil jako kaplan do Vizovic. To již nastaly pro náš národ opět špatné časy. Po komunistickém převratu v roce 1948 začalo soustavné pronásledování katolické církve a nová totalitní moc se zaměřila především na kněze a řeholníky. Dne 26. září 1948 byl pro svou aktivní činnost s mládeží zatčen a odsouzen do vězení, ve kterém strávil 10 let svého života. Celkem jich podle jeho vzpomínek prošel třináct. O velmi krutých poměrech v komunistických kriminálech se často zmiňoval při svých přednáškách, a také ve svých knihách.

Ani po propuštění z vězení nemohl vykonávat činnost duchovního a proto musel hledat obživu, jako dělník v podniku státní rybářství. Nakrátko mu byl státní souhlas k výkonu duchovní činnosti vrácen v roce 1967. Působil jako kaplan ve Fulneku a pak od roku 1969 jako administrátor naší farnosti. Pro svou aktivní činnost však byl v roce 1972 přeložen do Velké Štáhle na Bruntálsku a následně musel duchovní službu opět opustit a jít nejprve pracovat jako dělník do Dopravních staveb a pak do velkomlýna v Jeseníku nad Odrou. Až po desíti letech se mohl opět vrátit ke své službě. Působil nejprve v Orlové a v roce 1990 se po mnoha letech vrátil do naší farnosti, kde se snažil navázat na své predešlé dílo. Zároveň působil jako pedagog na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Spolupracoval rovněž s Řádem německých rytířů, kde se stal familiárem řádu. Jeho celoživotní dílo bylo příkladné pro nás pro všechny, a z toho důvodu obdržel nejprve od svatého otce čestný titul papežský prelát a následně od prezidenta republiky Václava Havla řád T. G. Masaryka. Město Velká Bystrice mu udělilo cenu města. V roce 2005 odešel na zasloužený důchod a zbytek života prožil ve Vražném u Oder. Po krátké nemoci zemřel zaopatřen svátostmi 22. září 2009 v nemocnici v Novém Jičíně a je pohřben v rodných Albrechticích.

Pro svůj život byl otec Antonín mimořádnou osobností., který s plným nasazením konal své poslání katolického kněze, pedagoga, člena skautského hnutí a Orla. Který neváhal ani v nejtěžších dobách naší nedávné historie obětovat vlastní svobodu pro křesťanské hodnoty, kterým věřil a považoval je za své. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách.

Zdeněk Lakomý

CO SE DĚLO

Farní den 1.9.2019 Už jsme se nemohli dočkat, poslední prázdninová neděle, náš velkobystřický farní den. Od rána bylo krásné počasí, a tak mohlo vše propuknout o osmé hodině ranní slavnostní mši svatou, kterou tentokrát celebroidal otec Ondřej Talaš, který všem přítomným po mši svaté udělil novokněžské požehnání. U oltáře nechyběl ani náš Otec Josef, který na konci mše svaté pozval všechny přítomné na odpoledne na svátostné požehnání a farní odpoledne na zahradě naší fary. Jako každým rokem tedy začalo farní odpoledne svátostným požehnáním, které si vzal na starosti otec František Hanáček z farnosti sv. Mořice z Olomouce. Svátostně požehnal školní aktovky a batohy, které děti donesly až k oltáři, a že jich nebylo málo. Stejně tak se zaplnily lavice nejen našich farníků. Požehnání znělo za zvuku varhan, které si vzal na starosti Kuba Preč z Mariánského Údolí a nutno říci, že se mu to velmi povedlo. Poté jsme se již mohli přesunout na farní zahradu, kde již několik dobrovolníků připravilo posezení. Opět nechybělo spousty jídla na stolech, uzená cigára, či čerstvě vymačkaný jablečný mošt. Po přivítání od Otce Josefa zahájilo program na farní zahradě již tradičně představení Velmi amatérského divadla, které představilo scénkami několik vtípů. Poté již mohlo přijít na řadu pěvecké vystoupení Benedikty Juráňové za doprovodu tatínka Jana Juráně. Nezapomnělo se ani na děti, pro které bylo připraveno opravdu hodně her na stanovištích (např. střílení z kuše a vzduchovky, chytání rybiček, házení míčkem do otvoru či zažehlování korálků). Jako obvykle též dětem posloužil skákací hrad. Naším vzácným hostem byl Tomáš Velzel, který si nachystal program pro děti v podobě pohádky O PTÁKU KIWI, který se pokoušel naučit létat. Představení bylo sice trochu delší, děti však vydržely až do konce a nutno říci, že se představení moc líbilo nejen dětem☺.

Chtěl bych poděkovat všem lidem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě tohoto krásného dne. Nechtěl bych na někoho zapomenout, proto nebudu nikoho jmenovat, ale spousta času jistě zabrala příprava posezení, občerstvení, příprava kulturních vložek, program pro děti, úklid, výzdoba kostela apod. Pán Bůh zaplať. J.T.

Andrea T. Kalivodová v Hlubočkách aneb Prozpíváný pátek třináctého

Pátek třináctého pro mnoho z nás neznačí nic dobrého, ovšem v letošním září tomu tak rozhodně nebylo! Do našeho hlubočského kostela Božského srdce Páně nezavítal nikdo menší než opěvovaná česká mezzosopranistka, kterou mohou zejména naše uši znát z Národního divadla, sólistka Andrea T. Kalivodová. Její sebejistý a zvučný hlas by však nezajistil takový zážitek, kdyby nebylo špičkového varhaníka a docenta Hudební fakulty JAMU Jana Krále, který podtrhl zpěv bezchybným doprovodem na klávesy a varhany. Oba společně ohromili všechny posluchače, kteří doslova nemohli uvěřit vlastním ušima, že mají takové štěstí účastnit se této nezapomenutelné události. Koncert započal varhanní improvizací na téma z Gregoriánského chorálu, při níž celé obecnostvo lapalo po dechu, neboť takovou mistrovskou prací s klaviaturou člověk neslyší každý den! První část se zpěvy A. T. Kalivodové a klávesovým doprovodem J. Krále otevíral Dvořák a jeho skladby, které nasadily laťku velice vysoko, avšak kvalita nepovadla ani při dalších kusech (Händelova árie). Po improvizaci na varhany tentokrát na Bachovo téma zazněl ještě jednou Bach, Händel a dále Albinoni. Za zmínku bezpochyby stojí právě Bachova *Ave Maria*, při které se pěvkyně vydala „výše“, přesněji na kůr. Odtud se linuly všemi známé tóny za dechberoucího varhanního doprovodu. Tématu Svatováclavského chorálu byla zas zasvěcena třetí varhanní improvizace, která předcházela poslední části, se kterou přišly na řadu i známé hudební skvosty z dílny Webbera, Bersteina a Schönberga. Koruna byla nasazena Bizetovou árií *Habanera*, která představuje nepostradatelnou součást opery *Carmen*. Po opravdu bouřlivém potlesku byla poslední skladba pro svůj veliký úspěch zopakována. Věřu velkolepý závěr ještě velkolepějšího hudebního prožitku. Andree T. Kalivodové, stejně jako Janu Královi, patří ohromné díky. Je nesmírně ctihodné, kolika lidem (a to se do lavic v kostelní lodi vešel úctyhodný počet nadšených posluchačů!) přinesla tato dvojice téměř hmatatelnou krásu, radost a teplo na duši – přestože kalendáře nasvědčovaly tomu, že průběh dne nikterak zdařilý nebude... Ondra Kuběnka

Malé pozvání na setkávání klubu ARCHA na faře

Od října začne zase klub Archa, kde se scházíme každý čtvrtek. Začínáme v 8.30 hod. mši svatou a potom se přesuneme na faru do klubovny, kam dochází i ostatní, kteří nepřijdou na mši svatou. Scházíme se na malém pohoštění, které si připravujeme a pak buď hrajeme nějaké společenské hry anebo čteme zajímavou knihu. Paní J. Chudíková nám přislíbila návštěvu paní, se kterou jsme dělaly krásné obrázky ubrouskovou technikou. Někdy nám p. farář promítne i nějaký film. Rády bychom přivítaly i další ženy s nějakým dobrým nápadem na kreativní činnost. A. K.

97. výročí posvěcení kaple (28. 10. 1922)

V neděli 27. 10. 2019 Vás všechny zveme na posvícení do Kocourovce. V místní kapli P.M. růžencové jej oslavíme bohoslužbou, která bude začínat v 15.00. Srdčně za místní zve pan Jan Bartoněk

Pastýřský list všem farnostem děkanátu Olomouc

Draží bratři a sestry,

na jaře jsem pozval členy pastoračních i ekonomických rad všech farností olomouckého děkanátu, abych s nimi mluvil o pastorační situaci v děkanátu. V diecézi ubývá nejen aktivních kněží, ale i účastníků na bohoslužbách. Srovnáme-li pak Olomouc se zbytkem diecéze, je vidět, že jinde je potřeba kněží větší. V Olomouci máme hodně mši svatých, na kterých je málo lidí. Nemyslím jen v neděli, ale i ve všední dny. Musím zohlednit rozdíly, kdy na jednom místě je ve všední den pět lidí, jinde padesát. I když si vážím každého účastníka, musím se ptát, jestli není lepší využít kněžské síly jinde a věřící vést k tomu, aby lépe využívali příležitostí, které se nabízejí, zvláště když je v místě fungující městská doprava. Obnova církve se neobejde bez většího zájmu a častější účasti na mši svaté. Proto vás zvu k většímu zapojení. Budeme muset udělat nějaké úpravy v pořadu bohoslužeb a uspořádání farností, někde možná omezit nebo i zrušit bohoslužby. Nechci takový závažný krok udělat bez vás a s rozhodnutím nespěchám. Mé rozhodnutí můžete významně ovlivnit tím, kde a jak se zapojíte. Víím, že ne všichni chodí do kostelů podle místa bydliště. To je v pořádku, pokud se ovšem ve farnosti, kterou jste si vybrali, cítíte doma a zapojujete se do vytváření farního společenství. Jistě, že je možné občas využít bohoslužbu v jiném kostele, zvláště ve všední dny, kdy spěcháte do práce, ale není správné, když křesťan není nikde doma, když si tak zvané splní svou povinnost na mši svaté kdekoliv, ale nikde nenese spoluodpovědnost za život společenství a jeho apoštolát, ale i za ekonomickou stránku. Přichází doba, kdy ani klesající státní podpora ani církevní restituce nebudou stačit na zajištění provozu všech farností a na opravy všech kostelů. Bude třeba, aby se farníci víc zapojili i v této oblasti. Podle vaší účasti na bohoslužbách a podle vašeho aktivního zapojení se v následujících měsících ukáže, které kostely a které bohoslužby bude třeba zachovat, nebo případně zrušit. Nechci dělat žádnou paniku.

K tématu se ještě vrátíme vícekrát, ale prosím, abyste i vy začali vážně přemýšlet a taky jednat. Nechci stanovovat žádná konkrétní kritéria. Se zvláštní pozorností budu sledovat malá společenství a ve spolupráci s kněžími pak hledat řešení. Vás však prosím, abyste se svým aktivním zapojením do některé farnosti začali bezodkladně.

Díky za vaši spolupráci a s přáním všeho dobra od Pána všem ze srdce žena arcibiskup Jan

Vyučování náboženství ve školním roce 2019/2020 ve Velké Bystřici

Již od pondělka 9. září 2019 začal školní rok na naší faře ve Velké Bystřici. Vyučování náboženství v nadcházejícím období 2019/2020 nese konstantní formu jako v letech předcházejících... Tzn. stejní vyučující, stejné učebny a stejný den i čas vyučování atd.

Jiné je to, že dětí nám přibylo. Radost máme z toho, že děti z početné skupiny našich nedávných prvokomunikantů se neztratily. Většina navštěvuje opět naše vyučování na faře, velká část z nich je vidět v kostele. Téměř se všemi rodiči jsme po prázdninové přestávce v kontaktu, abychom společně mohli připravit další sérii mší svatých s dětmi.

Pro ty z vás rodičů, kdo ještě váháte, máme taky dobrou zprávu – stále je možnost připojit se do kterékoliv skupiny dětí. Pro snadnější rozhodování uvádíme obvyklé souřadnice, ve kterých se odehrává vyučování náboženství na naší velkobystřické faře ve školním roce 2019/2020.

Skupina 1 (otec Josef, děti na I. stupni, farní kuchyně, pondělí od 13:30,)

Skupina 2 (paní Bc. Eva Krätschmerová, nejmladší a nejmenší děti, společenská místnost, pondělí od 16:30)

Skupina 3 (paní Bc. Eva Krätschmerová, 1.-4. třída, společenská místnost, pondělí od 17:30)

Skupina 4 (paní Mgr. Hana Krätschmerová, 5.-6. třída, kuchyně, pondělí od 17:30)

Skupina 5 (pan ThLic. Michal Umlauf, nejstarší děti, společenská místnost, pondělí od 18:40)

Náboženství pro dospělé - kurz alfa

V součinnosti s otcem Janem Rajlichem z řádu kazatelů připravujeme vyučování náboženství pro dospívající a pro dospělé. Bližší informace podá on sám osobně během této neděle nebo i prostřednictvím tohoto článku...

Otec Josef

V životě jsme dostali víru díky někomu, kdo nám jí zprostředkoval. Zprostředkoval nám ji prostřednictvím hovoru. Tertulián to velmi stručně shrnul do věty: „křesťanem se nikdo nerodí, ale stává“. Vlastně jsme měli „mimořádné štěstí“, že jsme uvěřili. Toto vědomí by se mělo stát základem naší snahy předat evangelium dál. Sv. Pavel to shrnuje v první kapitole Listu Římanům od 14. verše: „*Cítím se totiž dlužníkem Řeků i barbarů, vzdělaných i nevzdělaných. Odtud moje touha zvěstovat evangelium i vám, kteří jste v Římě. Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka*“. Jsou zde dvě věci současně: ocenění vlastní víry, vědomí, že nezaslouženým darem, a touha jí předat druhým, kteří takové štěstí neměli. Pokud si to uvědomím, změním svůj životní styl křesťana, musím se i v této záležitosti také obrátit.

Pak je mnoho možností, jak zkusit předat svou víru hovorem. Mohou k tomu napomoci i další společné akce, jejichž cílem je předat víru. V naší farnosti zkusíme udělat 15 večerů o víře, podle Kurzu Alfa. Plánujeme, že od začátku adventu v sobotu večer po 19. hodině, uděláme v Hospůdce na faře neformální večery spojené s večerí, katechezí a setkáním skupiny. K této akci se můžete sami připojit různým způsobem, hlavně modlitbou, dále je možné se zapojit do jeho organizování. Také se můžete k akci připojit tak, že na ni přivedete nějakého svého známého, který se o víru zajímá. Byl k tomu vypracovaný určitý postup: nejprve se modlete k Bohu, aby Vám ukázal, koho byste měli pozvat, pak si vytvořte seznam těch, které pozvat chcete a pravidelně (denně) se za ně modlete, seznamte se s nimi, pozvěte je na večer Alfy a přijďte s nimi. Prosme Boha, aby se radost z evangelia šířila i dnes v našem okolí mezi našimi příbuznými, přáteli a známými.

P. Jan Rajlich

OP

POZVÁNKY

Farnost Velká Bystřice společně s Metropolitní kapitulou u svatého Václava v Olomouci Vás srdečně zvou na:

SVATOHUBERTSKÉ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

KDY: v neděli 20.10.2019

KDE: ve farním kostele a na farním dvoře ve Velké Bystřici

PROGRAM: 10.00 hod. – slavnostní **HUBERTSKÁ MŠE**, kterou doprovodí trubačský sbor Vojenských lesů a statků Lipník a ZUŠ Potštát.

Od 11.30 bude ve farním dvoře a v Hospůdce na faře připraveno pro všechny bohaté občerstvení

Vychází 29.9.2019, uzávěrka dalšího čísla 23.10. 2019. Příspěvky do Děníčku (články, fotky z akcí, připomínky apod.) posílejte na denicekvb@seznam.cz. Farní webové stránky www.farnost-vbystrice.cz, příspěvky na web (fotky z akcí, články, připomínky apod.) posílejte na farnostvbystrice@centrum.cz. Redakční rada: Eva Krätschmerová, Miloslav Krätschmer, P. Josef Opluštil; Jazyková korektura: Vojtěch Lakomý. Vydává Římskokatolická farnost Velká Bystřice pro vnitřní potřebu farnosti. Cena: dle zvážení